

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124222311
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:7124222311.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E., právne zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice o zaplatenie 10.841,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **v rozsahu 100 %**, o výške ktorého po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Mestskému súdu Košice dňa 29.11.2024 a postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 14.03.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 10.841,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 9.130,56 eur od 10.07.2024 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.10.2024 medzi postupcom Tatra banka, a. s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 a ním ako postupníkom postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej tvrdiac, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 17.05.2019 zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa neho zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.2 V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaná neplatila splátky v dohodnutých termínoch, čím sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru. Z dôvodu porušenia povinností postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 09.07.2024, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná tri mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalej tvrdil, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 10.851,19 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.130,56 eur, z riadneho úroku vo výške 1.706,76 eur, z úroku z omeškania vo výške 9,87 eur a z poplatkov vo výške 4,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaná nevykonala žiadne úhrady. Dlžná suma pozostáva zo sumy 10.841,32 eur a predstavuje istinu úveru vo výške 9.130,56 eur, riadny úrok vo výške 1.706,76 eur, neuhradené poplatky vo výške 4,- eur a úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy istiny 9.130,56 eur od 10.07.2024 do zaplataenia, ktorých úhradu žalobca požaduje priznať v tomto spore. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a ohľadom splnenia podmienok aktívnej vecnej legitímácie na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024, výpis z úverového účtu žalovanej, pokus o zmier zo dňa 28.10.2024 s podacím hárkom, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2024 s prílohou, základnú zmluvu o poskytovaní produktov a služieb a žiadosť o otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytnutie rezervy zo dňa 22.01.2018, žiadosť o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. XXXXXXXXXXXX (spotrebiteľský úver) zo dňa 17.05.2019, akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.05.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplataenie zo dňa 09.07.2024 s podacím hárkom a doručenkou a výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.06.2024 s podacím hárkom a doručenkou.

4. Mestský súd Košice o podanej žalobe rozhodol v skrátenej konaní vydaním platobného rozkazu č. k. 67Csp/286/2024-59 zo dňa 22.01.2025, proti ktorému podala žalovaná vecne odôvodnený odpor, v ktorom zároveň vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti Mestského súdu Košice. Platobný rozkaz bol zrušený zo zákona a spis bol v súlade s § 41 v spojení s § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku po vyjadrení žalobcu postúpený miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad.

5. Žalovaná v podanom odpore namietala splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže právny predchodca žalobcu jej nezaslal výzvu v zmysle tohto ustanovenia, ďalej s poukazom na to, že žalobca neoveroval jej bonitu z reportu Sociálnej poisťovne, prostredníctvom SRBI a NRKI a neoveroval ani jej ďalšie výdavky, v dôsledku čoho nebol právny predchodca oprávnený úver predčasne zosplatiť a následne ho platne postúpiť. A napokon s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 namietala aj to, že vo výzve pred mimoriadnou splatnosťou úveru zo dňa 18.06.2024 absentuje údaj o omeškanej splátke, v dôsledku ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

6.1 Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.02.2025 k odporu žalovanej uviedol, že podľa neho došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola medzi stranami v zmluve dohodnutá, žalovaná bola v omeškani aspoň s tromi mesačnými splátkami a bola na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní, o čom svedčia všetky nim predložené listinné dôkazy. Podľa neho zákon neukladá veriteľovi povinnosť určenia splátky vo výzve, ktorá zosplateniu predchádza, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Postačujúcim údajom je uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškani a upozornenie spotrebiteľa na následok nezaplataenia. Ďalej mal za to, že splnil aj všetky podmienky aktívnej vecnej legitímácie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a žalovaná bola výzvou zo dňa 09.07.2024 vyzvaná na splnenie pohľadávky. Považoval preto za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

6.2 Vo vzťahu k preverovaniu bonity žalovanej mal za to, že pri posudzovaní schopnosti splácať úver bola zachovaná odborná starostlivosť, ktorej výsledkom bol jednoznačný záver o platobnej spôsobilosti/schopnosti žalovanej daný úver splácať. Podľa neho overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do výstupu z interných aplikácií, ktorý zároveň predložil. Tento výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. V tomto konkrétnom prípade pri peňažných výdavkoch žalovanej vychádzal veriteľ výlučne z úverových peňažných záväzkov a mal informáciu o mesačnom úverovom záväzku vo výške 41,50 eur, ktorý spolu s predmetným úverom s mesačnou splátkou 174,25 eur predstavoval jej peňažné výdavky vo výške 215,75 eur. Celková výška mesačného čistého príjmu žalovanej bola vo výške 988,24 eur, ktorú uviedla v žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 17.05.2019, a ktorý bol overený z obrátov na bežnom účte klienta. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa v sume 205,07 eur vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neuviedla žiadne vyživované dieťa. Zároveň bral do úvahy paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod.. Tie boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 20 % - teda 156,63 eur (988,24 eur - 205,07 eur) * 20%). Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej bola vo výške 361,70 eur a výpočet DSTI predstavoval 0,34, teda neprekročil hodnotu 1 (215,75 eur: (988,24 eur - 361,70 eur), a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením NBS a zákonom č. 129/2010 Z. z.

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 23.03.2025 v celom rozsahu zotrvala na tvrdeniach uvedených v podanom odpore, a keďže nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, veriteľ nepreukázal doložením potrebných dôkazov, že overoval bonitu žalovanej (nepredložil výstup z registra SRBI a interná listina je až zo dňa 24.10.2024) a taktiež nepredložil písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 15.04.2025 taktiež zotrval na svojom predchádzajúcom písomnom vyjadrení k podanému odporu, poukázal na ďalšie rozhodnutia slovenských súdov podporujúcich jeho argumentáciu splnenia podmienok aktívnej vecnej legitimácie a k overovaniu bonity žalovanej predložil dopyt do úverového registra.

9. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 04.06.2025, na ktorom strany sporu prostredníctvom svojich právnych zástupcov zotrvali v celom rozsahu na svojich písomných vyjadreniach. Žalobca zdôraznil, že pri skúmaní bonity žalovanej nedošlo k porušeniu zákonných povinností zo strany veriteľa.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, odporom žalovanej, vyjadrením strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné ei neúcelné, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Na základe žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky a jej akceptovania zo dňa 17.05.2019 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 10.000,- eur. Zo žalobcom predloženej platobnej histórie súd zistil, že žalovanej bola dňa 17.05.2019 vyplatená suma 10.000,- eur. Žalovaná na poskytnutý úver uhradila podľa žalobcom predložených listinných dôkazov celkovo sumu 4.697,32 eur. Poslednú riadnu splátku zaplatila dňa 23.05.2020. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mala uhrádzať vo výške 174,25 eur mesačne žalobcovi neuhradila. Právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu sumu úveru vo výške 10.851,19 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9.130,56 eur, riadneho úroku vo výške 1.706,76 eur, úroku z omeškania vo výške 9,87 eur a z poplatkov vo výške 4,- eur, eo vyplýva aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

12. Žiadosťou o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo dňa 17.05.2019 požiadala žalovaná právneho predchodcu žalobcu Tatra banku, a. s. odštepny závod Raiffeisen banka o pôžičku v sume 10.000,- eur s roenou úrokovou sadzbou 13,90 %, výškou mesačnej splátky 174,25 eur, početom splátok 96, splatnosťou splátky k 20. dnu v mesiaci, celkovými nákladmi 16.728,- eur a

RPMN vo výške 15,04 %. Žiadosť bola akceptovaná bez zmien do 17.05.2019 listinou označenou ako „Akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky číslo XXXXXXXXXX“. Prvá splátka bola splatná do 20.06.2019 a dátum poslednej splátky je 20.05.2027.

13. V predmetnej žiadosti je v časti ÚDAJE O VÁS okrem osobných identifikačných údajov žalovanej uvedený typ príjmu zamestnanec, zdroj príjmu mzda, deklarovaný príjem 988,- eur, záväzky klienta 0,00 eur, počet vyživovaných detí v domácnosti 0, náklady na deti mimo domácnosti 0,00 eur, počet iných osôb v spoločnej domácnosti 0, suma povolených limitov 50,- eur, náklady na iné osoby v domácnosti 0,00 eur, predpokladaný pokles príjmov nie.

14. Žalobca predložil aj základnú zmluvu o poskytovaní produktov a služieb a žiadosť o otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytnutie rezervy, ktorú jeho právny predchodca uzavrel so žalovanou dňa 22.01.2018, a predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytnutie rezervy č. F. (spotrebiteľský úver) formou povoleného prečerpania do 50,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 0,01 %, ročnej výške odplaty 0,01 % a RPMN 43%. V časti ÚDAJE o VÁS je okrem identifikačných údajov uvedené rodinný stav vydatá, vzdelanie stredné bez maturity, počet vyživovaných detí 0, spôsob bývania dom/byt, čistý mesačný príjem 200,- eur, zamestnávateľ (názov, IČO) Obec D. E. XXXXXXXXX, typ pracovného pomeru doba určitá, zamestnaný od 12/2017, zamestnaný do 5/2018, výpovedná/skúšobná doba áno.

15. Právny predchodca žalobcu vo výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.06.2024 vyzval žalovanú na úhradu bezodkladne, najneskôr do 15 kalendárnych dní, s tým, že vo výzve uviedol dátum vzniku omeškania 23.09.2021, omeškaná splátka splatná dňa 23.04.2024, 23.05.2024 a 23.06.2024. Zároveň vo výzve upozornil žalovanú, že ak bude v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace a v termíne 15 dní od doručenia tohto listu ju neuhradí, má právo požiadať ju o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky. Výzva bola žalovanej doručená dňa 20.06.2024 (el. 45 rub spisu).

16. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 09.07.2024 vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru, pričom doručenie tohto oznámenia sa v zmysle zmluvy o úvere stáva pohľadávka splatnou. Celková dlžná suma k 04.07.2024 bola 10.851,49 eur a banka vyzvala žalovanú na jej úhradu bezodkladne. Zároveň vo výzve banka upozornila žalovanú, že po uplynutí 90 kalendárnych dní od vzniku omeškania so zaplatením celej pohľadávky, bude banka oprávnená pristúpiť k postúpeniu pohľadávky s príslušenstvom aj bez jej súhlasu. Oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 11.07.2024 (el. 43 rub spisu).

17. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predeasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predeasne zosplatený a pohľadávka veriteľka bola následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2024 postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky žalobca oznámil žalovanému oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024. Napokon pokusom o zmier zo dňa 28.10.2024 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu v celkovej výške 11.537,20 eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia.

18. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (einnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochýb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Obeianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

19. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Obeiansky zákonník znením účinnom ku dňu 17.05.2019 (ďalej len „Obeiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí urenené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 17.05.2019 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasne poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporenia, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovateľ úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti urenenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Obeianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

24. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spolievajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom

27. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

28. Pod3a § 7 ods. 16 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 je povinný postupova? pri poskytovaní spotrebite3ského úveru na základe zmluvy o spotrebite3skom úvere obozretne a ponúka? a poskytova? spotrebite3ské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebite3ov, a

b) s odbornou starostlivos?ou; vynaloženie odbornej starostlivosti je verite3 povinný hodnoverne preukáza?.

29. Pod3a § 7 ods. 17 zákona e. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že verite3

a) poskytne spotrebite3ovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebite3skom úvere pod3a § 4 a 5,

b) posúdi schopnos? spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver s oh3adom na získané informácie o spotrebite3ovi; ak je verite3om verite3 pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky, posúdi schopnos? spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver najmä s oh3adom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje verite3a, ktorých poeet sa rovná aspo o dvojtretinovej väšine verite3ov, ktorými sú verite3a pod3a § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname verite3ov pod3a § 8a, banky, zahraniené banky a poboeky zahraniených bánk, v ease posudzovania schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver.

30. Pod3a § 7 ods. 20 zákona e. 129/2010 Z. z. na výpoeet ukazovate3a schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver sa použijú tieto položky:

a) eistý príjem spotrebite3a,

b) náklady na zabezpeenie základných životných potrieb spotrebite3a a osôb, voei ktorým má spotrebite3 vyživovaciu povinnos?,

c) výška splátky spotrebite3ského úveru a

d) peoažné záväzky znižujúce príjem spotrebite3a.

31. Pod3a § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. ak verite3 nekonal s odbornou starostlivos?ou pod3a § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadova? od spotrebite3a jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúroený a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti spláca? úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na úeely posudzovania schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

32. Vzh3adom na skutoenos?, že verite3om, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, bola obchodná spoločenos? Tatra banka, a. s. a vzh3adom na tvrdenie žalobcu, že poh3adávkou voei žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení poh3adávok, súd sa prioritne zaoberal problematikou aktívnej vecnej legitímácie, keiže v prípade preukázania, že verite3 nekonal s odbornou starostlivos?ou pod3a § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z., v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona nebol oprávnený vyžadova? od spotrebite3a jednorazove splatenie spotrebite3ského úveru. V danom prípade, ako vyplynie aj z nižšie uvedeného, boli splnené podmienky pre uplatnenie sankcie straty práva verite3a na predeasné zosplatnenie spotrebite3ského úveru, keiže právny úkon zosplatnenia spotrebite3ského úveru súd posúdil ako neplatný pod3a § 39 Obeianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Zodpovedanie otázky aktívnej vecnej legitímácie súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offa, teda aj bez námietky a bez oh3adu na postoj žalovanej (vii napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo sp. zn. 18Co/101/2017).

33. Pod3a § 17 ods.1 zákona e. 129/2010 Z. z. v znení ku dou postúpenia poh3adávkou, t. j. doa 21.10.2024 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebite3skom úvere neprechádzajú a verite3 ich nemôže previes? na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje poh3adávkou so všetkými právami s oou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z verite3a oprávneného poskytova? spotrebite3ský úver pod3a tohto zákona alebo osobitného predpisu18b) na verite3a pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahranienú banku alebo poboeku zahranienej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa poh3adávkou po koneenom termíne splatnosti spotrebite3ského úveru alebo poh3adávkou, ktorá sa stala splatnou pred termínom koneenej splatnosti spotrebite3ského úveru.

34. Podľa § 39 Obeianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Z citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch jasne vyplýva zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky v podobe splatnosti postupovanej pohľadávky, pričom podľa názoru súdu táto zákonná podmienka v tomto spore splnená nebola.

36. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy, eerpanie úveru vo výške 10.000,- eur a ani jeho eiasťená úhrada vo výške 4.697,32 eur. Právny predchodca žalobcu však žalovanej poskytol úver bez toho, aby preukázal skúmanie jej bonity, hoci sám tvrdil, že žalovaná z titulu zamestnanca preukázala výšku eistého mesaeného príjmu 988,24 eur, eo mal overené z obrátov na jej bežnom úete. Podľa neho jej mesaené výdavky predstavovali jej úverové záväzky (vrátane tohto úveru) vo výške 215,75 eur, náklady na zabezpeenie základných životných potrieb vo výške životného minima 205,70 eur a paušálne výdavky v zmysle Opatrenia NBS, eo predstavovalo celkové mesaené náklady 361,70 eur a výpočet DSTI tak bol 0,34. Uvedené eiasťe vyplýva zo žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky a z osvedeenia verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo doa 24.10.2024. Žalobca mal preto za to, že veriteľ dostatoene overil bonitu žalovanej pred uzavretím úverovej zmluvy.

37. Podľa citovanej právnej úpravy je veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda ei klient bude schopný splácať úver. Ei veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľ o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, ei spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesaene taká eiasťka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, ei zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatoené sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho poeinanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil aj príslušné sankcie.

38. Zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade veriteľ poskytol žalovanej úver, pričom žalobca nepreukázal, žeby mal riadne zistenú a preverenú výšku jej príjmov, výdavkov a rodinný stav (§ 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z.). Súd dáva za pravdu žalobcovi, že veritelia pri overovaní bonity pracujú s dátami z rôznych zdrojov, ktoré sú v rôznej forme a je obťažné ich poskytnúť v pôvodnej forme, aby mali výpovednú hodnotu. K tomu súd uvádza, že hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na oom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nie to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie eo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (vii rozsudok Krajského súdu v Prešove zo doa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019, najmä bod 17. odôvodnenia rozsudku).

39. Žalobca predložil ako dôkazy k skúmaniu bonity len listinu označenú ako osvedeenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo doa 24.10.2024 a ťažko eitateľný (resp. nezrozumiteľný) dopyt do úverového registra, z ktorých vyplýva len výška eistého mesaeného príjmu dlžníka 988,24 eur z interných zdrojov, výška overovaných splátok klienta 41,50 eur, výška novej posudzovanej splátky 174,25 eur a celkové splátky klienta 215,75 eur.

40. V žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky zo doa 17.05.2019 sú k majetkovým pomerom žalovanej uvedené len údaje typ príjmu zamestnanec, zdroj príjmu mzda, deklarováný príjem 988,- eur, záväzky

klienta 0,00 eur, poeet vyživovaných detí v domácnosti 0, náklady na deti mimo domácnosti 0,00 eur, poeet iných osôb v spoločnej domácnosti 0, suma povolených limitov 50,- eur, náklady na iné osoby v domácnosti 0,00 eur, predpokladaný pokles príjmov nie. Naproti tomu v základnej zmluve o poskytovaní produktov a služieb a žiadosť o otvorenie a vedenie bežného úctu a poskytnutie rezervy zo doba 22.01.2018 je uvedený rodinný stav vydatá, vzdelanie stredné bez maturity, poeet vyživovaných detí 0, spôsob bývania dom/byt, eistý mesaený príjem 200,- eur, zamestnávateľ (názov, IEO) Obec D. E. XXXXXXXX, typ pracovného pomeru doba ureitá, zamestnaný od 12/2017, zamestnaný do 5/2018, výpovedná/skúšobná doba áno. Už z uvedeného vyplýva, že v základnej zmluve je uvedených viac údajov o žalovanej, ktoré sa však do dátumu podpisu úverovej zmluvy zmenili, eo však veríte3 nezis?oval a následne ani nevyhodnocoval.

41. Žalobca napriek tomu a napriek tvrdeniam žalovanej v jej písomných vyjadreniach nepredložil žiaden dôkaz, žeby deklarovaný príjem žalovanej akoko3vek preveril (okrem tvrdenia, že vyplýva z bežného úctu). Neuviedol, kde bola žalovaná zamestnaná, na aký typ pracovného pomeru, na akú dobu. Uvedené nepreukázal ani dopytom zo Sociálnej pois?ovne. K výdavkom žalovanej vychádzal len z jej úverového za?aženia, prieom súdu nie je známe v akej výške jej bol poskytnutý predchádzajúci úver, na akú dobu, aký bol v ease poskytnutia tohto úveru jeho zostatok, preeo veríte3 nezapoefital do jej úverového za?aženia aj uvedenú sumu povolených limitov 50,- eur, napriek tomu, že táto ako jediná bola uvedená v žiadosti. Z predloženej žiadosti navyše nevyplývajú vôbec žiadne výdavky žalovanej.

42. Súd je tohto názoru, že nie je možné vychádza? len z tvrdení spotrebite3a, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestaeí ma? "preukázaný" len príjem spotrebite3a, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov, nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a, eo žalobca nepreukázal, že veríte3 náležite preveril. Ak žalobca chcel presvedei? súd, že veríte3 náležite preveril príjmy a výdavky žalovanej, bol povinný predloži? ei oznaei? dôkazy, ei už z interných alebo externých zdrojov, z ktorých pri tomto preverení vychádzal, eo neurobil. Nemožno preda absolútne hovorí? o odbornej starostlivosti, ak sa veríte3 uspokojí s deklarovaným príjmom v podanej žiadosti (bez uvedenia zamestnávate3a, druh a trvania pracovného pomeru) v situácii, kei o úver žiada osoba, ktorá už má minimálne jeden aktívny úver. Pod3a názoru súdu, veríte3 podcenil skúmanie výdavkov žalovanej, ak sa obmedzil len na jej úverové výdavky a výšku paušálnej sumy životného minima. Zis? ovanie skutoených výdavkov žalovanej na živobytie nemožno bez ialšieho nahrádza? údajom o životnom minime, pretože tento údaj nezoh3aduje individuálnos? životnej situácie toho ktorého spotrebite3a a jeho rodiny (žalovaná bola minimálne vydatá).

43. Žalobca na jednej strane tvrdí, že pokia3 ide o výdavky spotrebite3a, postaeuje vychádza? z paušálnej sumy a nie je žiadané preukazovanie konkrétnych výdavkov, napr. na bývanie, telefón, internet a výdavky na domácnos? (lebo to vyplýva z odpovede NBS zo doba 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061), ale na druhej strane, pokia3 ide o mimoriadne dôležitý údaj o výške príjmu spotrebite3a, tu už mu možná snaha spotrebite3a o „zlepšenie platobnej kapacity“ absolútne neprekáža a uspokojí sa s nieím nepreukázaným tvrdením spotrebite3a o výške príjmu. Ak sa veríte3 uspokojí len s tvrdením žalovanej, je to nepostaeujúce, keiže nejde o náležité preverenie bonity. Žalobca preto pod3a názoru súdu nepreukázal náležité a riadne preverenie príjmov, výdavkov a rodinného stavu žalovanej, hoci to zákon jasne vyžadoval. Súd preto má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veríte3a zisti? konkrétnu výšku príjmov, výdavkov a nákladov na zabezpeenie základných životných potrieb spotrebite3a. Odborná starostlivos? jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veríte3ovi uviedol, veríte3 overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne vii napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

44. Zo žalobcom predložených listín vôbec nevyplýva, aké mala žalovaná výdavky na bývanie, domácnos?, na živobytie, na lieky..., kei ani v žiadosti o úver nie je vyplnený žiadny údaj o výdavkoch žalovanej. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pokia3 ide o skúmanie pravidelných výdavkov žalovanej pred uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov, eo žalobca v tomto prípade ani nepredložil (len neeitateľný dopyt do úverového registra) nie je dostatoené. Tieto databázy nemôžu da? úplný obraz o výdavkoch klienta, keiže medzi tie možno zaráta? aj bežné mesaené výdavky súvisiace s domácnos?ou. Pokia3 veríte3 nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobi? záver o tom, ei klient je alebo nie je schopný spláca? požadovaný úver. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove

sp. zn. 22CoCsp/30/2022, body 25. a nasl. odôvodnenia, kde rovnako bol prijatý záver, že žalobca nepreukázal, že pri overovaní bonity mal k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch dlžníkov, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje a za tohto stavu je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti uloženej mu v § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z.

45. V tomto konkrétnom prípade za situácie, ak žalovaná v case poskytnutia tohto úveru už mala úver mal veriteľ venovať mimoriadnu pozornosť skúmaniu jej bonity, hlavne príjmu a výdavkom. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/39/2020 súd cit.: „Vykonanú lustráciu v rámci zisťovania bonity žalovanej jednotlivými reportmi nemá veriteľ vyhodnocovať iba z pohľadu, či spotrebiteľ je zadlžený, ako je zadlžený, resp. či niektoré z predchádzajúcich záväzkov prestal neoprávnené splácať. Z vykonaných lustrácií a získaných reportov je povinný veriteľ vyhodnotiť aj situáciu, či je vôbec v reálnych možnostiach spotrebiteľa ísť ďalší úver (resp. navyšovaný úver) riadne splácať. Podľa toho je povinný aj jednotlivé reporty obsahovo posudzovať... V danom prípade teda možno uzatvoriť, že žalobca hrubo porušil povinnosť preverovať bonitu klienta, a to nie na základe skutočností, že by si nevyžiadal akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, ale, že tieto si iba vyžiadal a posúdil ich iba formálne v tej rovine, že ich získal, avšak údaje v nich nachádzajúce vôbec riadne nevyhodnocoval a takýmto konaním si iba formálne splnil povinnosť uloženú mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Možno teda konštatovať, že žalobca pri poskytovaní úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona e. 129/2010 zároveň nepostupoval s odbornou starostlivosťou a taktiež došlo k hrubému porušeniu jeho povinnosti v zmysle predmetného zákonného ustanovenia čím, tak ako uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, je potrebné úver považovať za bezúročený a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch“.

46. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offi existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

47. V rámci skúmania bonity právnym predchodcom postupcu súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 12CoCsp/27/2022 a sp. zn. 3CoCsp/5/2023, v ktorom bola žaloba žalobcu zamietnutá pre nedôsledné skúmanie bonity žalovaného a s tým súvisiace zákonné dôsledky, pričom tieto konania musia byť žalobcovi známe.

48. Skúmanie bonity potencionálneho dlžníka je najdôležitejšou predzmluvnou povinnosťou veriteľa a nestáí iba splnenie tejto povinnosti formálne, pohodlným získaním údajov cez rôzne registre od stola, ale veriteľ musí chcieť - nechcieť aktívne vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti (bližšie pozri rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32 Csp/132/2020 zo dňa 11.03.2021).

49. V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, žeby jeho právny predchodca- banka s odbornou starostlivosťou zisťoval príjmy a celkovú zadlženosť žalovanej, a teda jej schopnosť platiť poskytnutý úver. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovanej, jej aj napriek tomu poskytol úver. K nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa súd poukazuje aj na ďalšie rozsudky, napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020 a sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018.

50. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúročený a bez poplatkov. Navyše, podľa prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal

s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Inak povedané, veriteľ nie je oprávnený úver predaťne zosplatiť. Aplikujúc uvedené ustanovenie súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej úver predaťne zosplatiť. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu o predaťnom zosplatení úveru z dôvodu rozporu s ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd v zmysle § 39 Obeianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. S konštatovaním absolútnej neplatnosti predaťného zosplatenia úveru právny predchodca žalobcu nemohol ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postúpiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona e. 129/2010 Z. z. bolo, aby išlo o pohľadávku po koneenom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom koneenej splatnosti spotrebiteľského úveru, eo v tomto prípade splnené nebolo, keďže koneená splatnosť úveru má byť až 20.05.2027. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je na archu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti žalovanej splácať úver, ktorá predmetnú neplatnosť postúpenia nezavinila.

51. Ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, že splnenie zákonných podmienok postúpiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané nebolo, a teda neboli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

52. Pokiaľ žalovaná vo svojich písomných vyjadreniach argumentovala aj ďalšími dôvodmi, pre ktoré nie je žalobca aktívne vecne legitímovaný, tak súd sa nimi z hľadiska zachovania princípu hospodárnosti konania (el. 17 Základných princíпов Civilného sporového poriadku) nezaoberal, keďže ani ich nedôvodnosť by nezmenila nie na závere súdu o neplatnosti postúpenia pohľadávky, a teda rozhodnutí súdu o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko nebol daný základný predpoklad platného postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona e. 129/2010 Z. z.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalovanej priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.